

De uittocht uit Egypte

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL

Het is zover! De farao heeft gezegd dat het volk mag vertrekken.
Zo snel als ze kunnen pakken de mensen hun spullen.
Mannen, vrouwen en kinderen, allemaal dragen ze wat.
God heeft gezegd dat ze snel moeten eten voordat ze gaan. Ze maken snel plat brood van water en meel. Ze eten terwijl ze klaar staan om te vertrekken.
In een hele lange rij trekken ze de woestijn in.
Mozes gaat voorop. God gaat met hen mee. Er is een wolk aan de hemel. Die wijst hen de weg.
En 's nachts zien ze een soort vuur. Zo weten ze dat God steeds bij hen is.

Mozes is bang dat de farao spijt krijgt dat hij het volk heeft laten gaan.
Hij denkt dat de farao hen achterna zal komen.
De farao heeft paarden en wagens en is veel sneller.
'Als hij ons maar niet inhaalt' denkt Mozes.

Het volk trekt door de woestijn. Dan komen ze bij een heel groot water. Het heet de Rietzee.
In de verte horen ze een soort geluid dat op de 'donder' van onweer lijkt.
"Het zijn de wagens en de paarden van de farao" roepen de mensen bang.
De mensen huilen en schreeuwen: "Mozes, wat moeten we doen!"

Dan hoort Mozes de stem van God: "Steek je staf uit, Mozes en raak de zee aan."
Mozes doet wat God zegt en wat gebeurt daar? De zee gaat open!
Er verschijnt een pad door de zee. De mensen rennen het pad op.
"Vlug, vlug, kom mee, niet bang zijn" roepen ze tegen elkaar, "God helpt ons!"
En dat is zo!
God zorgt ervoor dat de Egyptenaren niet veel kunnen zien.
Er komt een dikke mist achter het volk en het waait heel hard.

Als alle mensen van het volk aan de overkant zijn, stopt het met waaien.
Mozes raakt de zee weer aan en het pad door de zee verdwijnt.
De Egyptenaren hebben pech! Ze kunnen niet meer door de zee.
Het volk van Israël is vrij!